

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agata Kowalska
Protokolant:	sekr. sąd. Beata Wilkowska

przy udziale prokuratora Magdaleny Wieczorek

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2022 r.

sprawy **M. S.**

oskarżonego z art. 244 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 7 czerwca 2022 r. sygn. akt II K 108/22

I. wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. A. 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) za obronę z urzędu wykonywaną w imieniu oskarżonego w postępowaniu odwoławczym.

III. zwalnia oskarżonego M. S. od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze ustalając, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 604/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 7 czerwca 2022 r. w sprawie II K 108/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec M. S. kary pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności i orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat przy wymiarze której Sąd Rejonowy nie nadał właściwego znaczenia występującym w sprawie okolicznościom łagodzącym, takim jak: wyrażona skrucha, trudna sytuacja rodzinna, postawa wobec odbywania kary, co w konsekwencji doprowadziło do orzeczenia wobec M. S. rażąco niewspółmiernej kary.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut podniesiony przez skarżącego obrońcę uznać należy za niezasadny. Zdaniem Sadu odwoławczego, orzeczonej wobec M. S. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz środka karnego w postaci zakazu prowadzenia		

wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat w żadnym razie nie można uznać za noszące cechy rażącej surowości, a tylko tego rodzaju surowość mogłaby powodować, w myśl art. 438 pkt 4 kpk, wydanie orzeczenia reformatoryjnego. Należy przypomnieć, że nie każda nietrafność orzeczenia o karze, ale tylko jej rażąca niewspółmierność uzasadnia zmianę orzeczenia o karze (art. 438 pkt 4 k.p.k.). Niewspółmierność rażąca to znaczna, zasadnicza, "bijąca w oczy" różnica między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą. Zarzut rażącej niewspółmierności kary jako zarzut z kategorii ocen można zasadnie podnosić tylko wówczas, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy (wyrok SN z 16.11.2021 r., II DOW 15/21, LEX nr 3261440). Tymczasem takiej sytuacji w przedmiotowej sprawie nie sposób było się dopatrzeć. Wymierzona wobec oskarżonego kara 6 miesięcy pozbawienia wolności, która tylko nieznacznie, bo o 3 miesiące przekracza próg ustawowego minimalnego zagrożenia za przypisany mu czyn (za który możliwe było orzeczenie kary pozbawienia wolności w wymiarze od 3 miesięcy do 5 lat) nie może być uznana za rażąco niewspółmierną. Pomimo świadomości swej uprzedniej wielokrotnej karalności, konieczności przestrzegania porządku prawnego, nie zważając na zakazy sądowe prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, bez szczególnego powodu czy motywu oskarżony popełnił kolejny czyn zabroniony. W tym miejscu

zważyć należy, iż ma on zaledwie 23 lata, co dodatkowo świadczy o jego znacznej demoralizacji. Analizując dane zawarte w karcie karnej M. S. Sąd Okręgowy dostrzegł, iż w przeszłości korzystał on z dobrodziejstwa instytucji przewidzianej w art. 37a kk, nadto udzielano mu zezwoleń na odbycie kar w systemie dozoru elektronicznego. Nie odniosło to jednak pozytywnego skutku wychowawczego i zapobiegawczego, a oskarżony nie wyciągnął właściwych wniosków z danej mu przez sądy szansy. Sąd Rejonowy ustalając wymiar kary miał na względzie zachowanie oskarżonego po dokonaniu przestępstwa, tj. przyznanie się do winy i wyrażenie skruchy, co znajduje odpowiednie odzwierciedlenie w rozstrzygnięciu tegoż sądu, a także pisemnym uzasadnieniu. Nie sposób jednak zgodzić się z obrońcą, że kara jaką proponuje na łamach wywiedzionego środka zaskarżenia spełni swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego i powstrzyma go od popełniania przestępstw w przyszłości. Taka kara miałaby też niewłaściwy wpływ na świadomość prawną społeczeństwa i mogłaby zostać odebrana jako przyzwolenie na łamanie prawa. Poza podniesionymi powyżej okolicznościami, Sąd odwoławczy aprobuje w całości te wskazane w pisemnym uzasadnieniu Sądu meriti. Sytuacja rodzinna oskarżonego była mu doskonale znana w dacie popełnienia przez niego czynu przypisanego w zaskarżonym wyroku. Niewątpliwie liczył się z negatywnymi konsekwencjami swego zachowania. Nie powstrzymało go to jednak od naruszenia prawa. Sąd Rejonowy słusznie nie uznał

tej okoliczności za łagodzącą. To, że M. S. posiada rodzinę nie jest sytuacją odosobnioną. Wręcz przeciwnie, jest to zjawisko powszechne, którego istnienie nie może automatycznie tak bardzo go premiować. Okoliczność ta nie usprawiedliwia bowiem jego przestępczej działalności.

Z tych samych względów Sąd Okręgowy nie stwierdził rażącej niewspółmierności orzeczonego przez Sąd merytoryczny środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. W świetle art. 56 kk do orzeczenia w przedmiocie środków karnych stosuje się odpowiednio m.in. zasady uregulowane w art. 53 kk, a dotyczące wymiaru kary. Te same argumenty omówione powyżej, przemawiały zatem za celowością wyeliminowania oskarżonego z grona kierowców na 3 lata. Konkludując, Sąd Rejonowy ustalając wymiar kary M. S., należycie rozważył okoliczności niniejszej sprawy, zarówno obciążające go jak i łagodzące, mając za podstawę art. 53 kk. W ocenie Sądu Okręgowego ustalenia Sądu I instancji są zasadne, a podnoszone przez obrońcę w apelacji argumenty nie wykazują na tyle istotnych faktów, aby karę i środek karny złagodzić tak jak postulował.

Wniosek

o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie wobec Z. S. na podstawie art. 37a §1 kk grzywny w wysokości dowolnie ustalonej przez Sąd oraz na podstawie art. 42 § 1a pkt 2 kk środek karny w postaci zakazu prowadzenia

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat	
Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
wobec niezasadności podniesionego zarzutu, wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 7 czerwca 2022 r. w sprawie II K 108/22 – w zaskarżonej części, tj. co do kary i środka karnego.	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
zarzuty apelacji obrońcy okazały się w całości bezzasadne, zaś Sąd Okręgowy nie dostrzegł, ażeby w sprawie zachodziły podstawy do zmiany wyroku na podstawie okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	

4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	<p>w sprawie oskarżony reprezentowany był przez obrońcę ustanowionego z urzędu, zatem Sąd Okręgowy na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o advokaturze (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1184), a także § 17 ust. 2 pkt 4 i § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r.</p> <p>w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 18 z późn. zm.) uwzględnił wniosek obrońcy i zasądził od Skarbu Państwa kwotę 516,60 zł (w tym 96,60 VAT) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym.</p>

III.	<p>apelacja obrońcy oskarżonego okazała się w całości bezzasadna, zatem zgodnie z art. 636 § 1 kpk oskarżony winien ponieść wydatki postępowania odwoławczego. Jednakże, mając na uwadze choćby konieczność izolacji w warunkach zakładu karnego i związane z tym ograniczenia w możliwości uzyskiwania dochodów, Sąd Okręgowy na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk zwolnił M. S. z tych wydatków stwierdzając, że poniesie je Skarb Państwa.</p>
------	---

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wymiar kary i środka karnego		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana